

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. 120

din 23.06.2006

privind soluționarea contestației formulate de **S.C.S.R.L.**,
din localitatea Suceava, str.
județul Suceava, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului Suceava sub nr. din 20.04.2006

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Control Fiscal Suceava prin adresa nr./17.03.2006, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr./20.04.2006, cu privire la contestația formulată de S.C. S.R.L., din localitatea Suceava.

S.C. S.R.L. contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere nr. din 17.03.2006, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 17.03.2006, întocmite de Activitatea de Control Fiscal Suceava, privind **suma delei**, reprezentând:

-lei taxa pe valoarea adăugată;
-lei dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
-lei penalități aferente taxei pe valoarea adăugată;

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 175 și 179 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. S.R.L. Suceava contestă Decizia de impunere nr./17.03.2006, emisă de Activitatea de Control Fiscal Suceava, în baza Raportului de inspecție fiscală nr./17.03.2006, privind obligațiile fiscale în sumă totală delei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată și accesorii ale acesteia.

Contestatoarea susține că motivul pentru care contestă Decizia de impunere nr./17.03.2006 este că aceasta nu a fost adusă la cunoștința celorlalți doi asociați și administratori și că nu li s-a oferit posibilitatea administratorilor să își exprime punctul de vedere cu privire la inspecția fiscală. Petenta susține că nu putea fi emisă o decizie de impunere fără punctul de vedere al asociaților (administratorilor) societății.

Petenta precizează că societatea a mai fost verificată pentru perioada 2001 - 2002 de către Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava și de către Garda Financiară.

Contestatoarea susține că în septembrie 2003 a pus la dispoziția Gărzii Financiare Suceava, actele societății pentru anul 2002, cele pe anul 2001 aflându-se la Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava pentru verificare.

Petenta susține că actele pe anul 2001 nu au mai fost înapoiate de către Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava, motivându-se că acestea au fost predate Gărzii Financiare odată cu începerea controlului în septembrie 2003 iar actele pe anul 2002 au fost ridicate de către DNA – Serviciul Teritorial Suceava pentru verificări, motiv pentru care în momentul de față actele nu se află în arhivele societății.

Contestatoarea precizează că nu s-a reușit refacerea în totalitate a evidenței contabile din cauza timpului scurs, de aproximativ 5 ani.

În ceea ce privește facturile fiscale considerate ca fiind false, petenta susține că societatea nu are nici o vină, că taxa pe valoarea adăugată a fost determinată în mod legal și că este tardivă stabilirea de obligații fiscale suplimentare, după aproximativ 5 ani de la efectuarea operațiunilor.

II. Prin Decizia de impunere nr./17.03.2006, emisă de Activitatea de Control Fiscal Suceava în baza Raportului de inspecție fiscală nr./17.03.2006, s-au stabilit în sarcina societății creanțe fiscale în sumă totală delei.

Având în vedere că nu s-au pus la dispoziția organelor fiscale toate documentele financiar contabile ale societății, respectiv cele aferente lunilor noiembrie 2001 – decembrie 2001, prin procesul verbal din 06.12.2005 s-a dispus refacerea evidenței contabile în termen de 30 zile, conform art. 26 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată.

Organele de inspecție fiscal precizează că societatea a prezentat un număr de 9 facturi fiscale aferente perioadei noiembrie – decembrie 2001, în valoare totală delei din care TVA în sumă de lei.

Organele de control precizează că potrivit deconturilor TVA depuse la organul fiscal, în perioada noiembrie 2001 – decembrie 2001 agentul economic a dedus TVA după cum urmează:

- noiembrie 2001 –lei;
- decembrie 2001 –lei;
- TOTALlei.

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu deține documente justificative pentru taxa pe valoarea adăugată deductibilă în sumă totală delei.

Organele de control au verificat documentele de proveniență pentru mărfurile aprovizionate în perioada ianuarie 2002 – februarie 2002 și au constatat că există suspiciuni cu privire la realitatea și legalitatea unui număr de 4 facturi fiscale emise de firme din București în valoare totală delei din care TVA în sumă delei.

Organele de inspecție fac precizarea că au solicitat sprijinul Gărzii Financiare Suceava în vederea verificării realității și legalității celor 4 facturi fiscale și că prin adresa nr.21.02.2006 înregistrată la D.G.F.P. – A.C.F. Suceava sub nr./27.02.2006, se comunică următoarele:

- S.C.S.R.L. București și S.C. S.R.L. București, emitente ale facturilor fiscale seriași seria, sunt firme fantomă, factura fiscală seriaa fost ridicată de la distribuitorul autorizat de către S.C. S.R.L. București iar factura fiscală serianu a fost identificată în baza de date;

- factura fiscală seriaemisă de S.C.S.R.L. București aparține S.C.S.R.L. București.

Organele de control fac precizarea că s-a consultat baza de date a Companiei Naționale „Imprimeria Națională” SA București de unde a rezultat că factura fiscală seriaemisă de S.C.S.R.L. București aparține S.C. S.R.L. București.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că cele 4 facturi fiscale menționate nu constituie documente legale pentru justificarea mărfurilor aprovizionate.

În urma verificărilor efectuate organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu justifică cu documente legale taxa pe valoarea adăugată deductibilă în sumă delei aferentă perioadei noiembrie 2001 – decembrie 2001 și că a dedus ilegal taxa pe valoarea adăugată în sumă delei în perioada ianuarie 2002 – februarie 2002, cu consecința diminuării taxei pe valoarea adăugată datorată bugetului de stat cu suma totală delei, avându-se în vedere și taxa pe valoarea adăugată de rambursat aferentă lunii februarie 2002 în sumă de lei.

Organele de inspecție fiscală au considerat că au fost încălcate prevederile art. 4 din Legea nr. 87/1994 privind combaterea evaziunii fiscale , art. 6 din H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, art. 19 din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, pct. 10.12 din H.G. nr. 401/2000 pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a O.U.G. nr. 17/2000.

Pentru neachitarea la termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă delei s-au calculat dobânzi/majorări de întârziere în sumă delei și penalități de întârziere în sumă delei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma delei reprezentând taxa pe valoarea adăugată de plată, stabilită prin neadmiterea la deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă totală delei, din carelei nu este justificată cu documente iarlei este justificată cu documente de proveniență nelegală și admiterea la rambursare a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei.

a) Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe dacă S.C.S.R.L. avea dreptul de a deduce taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, în condițiile în care nu deține documente justificative.

În fapt, din verificarea efectuată la S.C.S.R.L., organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada noiembrie 2001 - decembrie 2001 societatea a dedus TVA în sumă delei, pe care nu o justifică cu documente legale de proveniență.

Având în vedere că nu s-au pus la dispoziția organelor fiscale toate documentele financiar contabile ale societății, respectiv cele aferente lunilor noiembrie 2001 – decembrie 2001, s-a dispus refacerea evidenței contabile în termen de 30 zile, conform prevederilor legale în vigoare.

Societatea a reconstituit un număr de 9 facturi fiscale aferente perioadei noiembrie 2001 – decembrie 2001, în valoare totală delei din care TVA în sumă de lei.

Potrivit deconturilor TVA depuse la organul fiscal, în perioada noiembrie 2001 – decembrie 2001 agentul economic a dedus TVA în sumă totală delei, de unde rezultă că societatea nu justifică cu documente legale de proveniență taxa pe valoarea adăugată în sumă delei.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile **art. 6 și 26** din Legea contabilității nr. 82/1991, unde se precizează:

Art. 6

„(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.”

Art. 26

„În caz de pierdere, sustragere sau distrugere a unor documente contabile se vor lua măsuri de reconstituire a acestora în termen de maximum 30 de zile de la constatare, potrivit reglementărilor emise în acest scop.”

Din textele de lege citate mai sus rezultă că orice operațiune economică se înregistrează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrării în contabilitate având calitatea de document justificativ și că în cazul pierderii, distrugerii sau sustragerii unor documente contabile se vor lua măsuri de reconstituire a acestora în maxim 30 zile de la constatare.

În ceea ce privește dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, sunt aplicabile prevederile **art. 19** din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, care precizează:

ART. 19

„Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente intrărilor contribuabilii sunt obligați:

a) să justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii de către contribuabili înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată;[...]”

și ale **pct. 10.12** din H.G. nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, care precizează:

„10.12. Pentru exercitarea dreptului de deducere contribuabilii înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată sunt obligați să justifice prin documente legal întocmite cuantumul taxei.

Documentele legale sunt:

a) exemplarul original al facturii fiscale sau, după caz, alte documente specifice aprobate potrivit Hotărârii Guvernului nr. 831/1997, pentru bunurile și serviciile cumpărate de la furnizorii din țară;[...]”

Din analiza acestor prevederi legale rezultă că orice contribuabil are dreptul de a deduce taxa pe valoarea adăugată numai pe baza documentului justificativ, respectiv factura fiscală, în original iar în cazuri excepționale de pierdere, sustragere sau distrugere a exemplarului original, deducerea poate fi justificată cu documentul reconstituit.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă că nu s-au pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală toate documentele aferente perioadei noiembrie 2001 – decembrie 2001 motiv pentru care s-a dispus refacere evidenței contabile în termen de 30 zile, conform dispozițiilor legale.

Prin contestația formulată, petenta susține că aceste documente nu există în arhivele societății deoarece au fost prezentate pentru verificare la Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava și nu au mai fost restituite societății.

În actul de control se precizează că, potrivit deconturilor TVA depuse la organul fiscal, în perioada noiembrie 2001 – decembrie 2001, agentul economic a dedus TVA în sumă totală delei din care justifică cu documente legale doar suma de lei.

Din cele menționate în actul de control rezultă că agentul economic nu justifică cu documente legale de proveniență TVA în sumă delei, fapt precizat și de societate prin contestația formulată, motiv pentru care petenta nu poate beneficia de deducere pentru această sumă nejustificată cu documente conform prevederilor legale în vigoare.

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, se reține că organul de control în mod legal a stabilit că S.C.S.R.L. nu poate beneficia de dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă delei.

b) Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă S.C. SANTINELA S.R.L. putea beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă totală delei aferentă achizițiilor de bunuri efectuate în baza unor facturi ce nu îndeplinesc calitatea de document justificativ.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că petenta a dedus ilegal taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, aferentă unui număr de 4 facturi fiscale care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, astfel:

- facturile fiscale seriași seria, emise de SCSRL București și SC Impex SRL București care sunt firme fantomă, factura fiscală nr. nefiind identificată în baza de date iar factura fiscală nr. fiind ridicată de la distribuitorul autorizat de către SC SRL București;
- factura fiscală seriaemisă de SCSRL București aparține SCSRL București;
- factura fiscală seriaemisă de SCSRL București aparține SCSRL București.

În drept, în ceea ce privește **exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată** sunt aplicabile, începând cu data de 15.03.2000, prevederile **art. 19 și 25** din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, care precizează:

ART. 19

„Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente intrărilor contribuabilii sunt obligați:

a) să justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii de către contribuabili înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată;[...]”

ART. 25

„Contribuabilii care realizează operațiuni impozabile în sensul prezentei ordonanțe de urgență au următoarele obligații:[...]

B. Cu privire la întocmirea documentelor:

b) contribuabilii plătitori de taxă pe valoarea adăugată sunt obligați să solicite de la furnizori sau prestatori facturi fiscale ori documente legal aprobate pentru toate bunurile și serviciile achiziționate și să verifice întocmirea corectă a acestora, [...]

C. Cu privire la evidența operațiunilor:

a) să țină evidența contabilă potrivit legii, care să le permită să determine baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrările și/sau prestările de servicii efectuate, precum și cea deductibilă aferentă intrărilor.

Documentele justificative care nu sunt procurate pe căile stabilite prin norme legale și nu sunt corect întocmite nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile ce fac obiectul tranzacțiilor respective vor fi considerate fără documente legale de proveniență și se sancționează potrivit Legii nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale.[...]

și ale pct. 10.6 și 10.12 din H.G. nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, care precizează:

„10.6. Nu poate fi dedusă, potrivit legii, taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor referitoare la:[...]

g) bunuri și servicii aprovizionate pe bază de documente care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 25 lit. B din ordonanța de urgență și de Hotărârea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea formularelor modelelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora; [...]

„10.12. Pentru exercitarea dreptului de deducere contribuabilii înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată sunt obligați să justifice prin documente legal întocmite cuantumul taxei.

Documentele legale sunt:

a) exemplarul original al facturii fiscale sau, după caz, alte documente specifice aprobate potrivit Hotărârii Guvernului nr. 831/1997, pentru bunurile și serviciile cumpărate de la furnizorii din țară;[...]

Din textele de lege citate mai sus se reține faptul că exercitarea dreptului de deducere se efectuează pe bază de facturi fiscale emise de persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, legal întocmite, în conformitate cu prevederile H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă, și procurate pe căi legale.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că S.C.S.R.L. a dedus în mod nelegal taxa pe valoarea adăugată în sumă delei de pe 4 facturi fiscale reprezentând contravaloare marfă de la furnizori care nu au ridicat aceste documente de la centrele abilitate cu comercializarea acestora.

Din cele prezentate la punctul 1 al prezentei secțiuni, referitor la impozitul pe profit, facturile fiscale menționate nu au fost procurate pe căi legale și nu sunt documente legal întocmite.

Potrivit art. 6 din H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor

metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, „*Procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de înscriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în prezenta hotărâre sunt interzise. Operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență.*”

Având în vedere prevederile legale menționate și faptul că facturile fiscale precizate mai sus, nu au calitatea de document justificativ, ele neprovenind din surse legale, respectiv de la contribuabili înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, se reține că organele de control în mod legal au stabilit că SCSRL nu are drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă delei înscrisă aceste facturi.

Având în vedere cele menționate mai sus, se reține că organul de control în mod legal a stabilit că în sarcina SCSRL o taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă totală delei, rezultată din neadmiterea la deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă totală delei și admiterea la rambursare a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, drept pentru care contestația pentru acest capăt de cerere **se va respinge ca neîntemeiată.**

2. Referitor la suma delei, reprezentândlei dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată șilei penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

În fapt, pentru neachitarea la termen a taxei pe valoarea adăugată de plată în sumă delei organele de inspecție fiscală au calculat dobânzi în sumă delei și penalități de întârziere în sumă delei, pentru perioada 01.12.2001 – 14.03.2006.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile **art. 13** din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, modificat potrivit art. 4 din O.G. nr. 26/2001, astfel:

ART. 13

„Pentru achitarea cu întârziere a obligațiilor bugetare, debitorii datorează majorări de întârziere, calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data realizării sumei datorate inclusiv, potrivit prevederilor legale în vigoare.[...]”

În cazul constatării unor diferențe de obligații bugetare, stabilite de organele competente, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare, la care s-a stabilit diferența, până la data realizării acesteia inclusiv, prevederile alin. 1 aplicându-se în mod corespunzător.”

ART. 13[^]1

„[...] Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri bugetare, cu excepția majorărilor de întârziere, a penalităților și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termene de plată. [...]”

începând cu 1.01.2004, art. 108, 109 și 114 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează:

ART. 108

„(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi, dobânzi și penalități de întârziere stabilite potrivit legii.”

ART. 109

„Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru diferențele de impozite și taxe, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului sau taxei, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv;

b) pentru impozitele și taxele stinse prin executare silită, dobânzile se calculează până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire inclusiv. În cazul plății prețului în rate, dobânzile se calculează până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire a avansului. Pentru suma rămasă de plată dobânda este datorată de către cumpărător;

c) pentru impozitele și taxele debitorului declarat insolubil, dobânzile se calculează până la data încheierii procesului-verbal de constatare a insolvabilității, inclusiv.”

ART. 114

„Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Prin republicare la data de 24.06.2004, art. 108, 109 și 114 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală au devenit art. 114, 115 și 120, având același conținut.

Articolul 120 a fost modificat prin Legea n. 210/2005 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care intră în vigoare de la data de 15.07.2005, astfel:

<<(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.>>

Dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă delei, aferente taxei pe valoarea adăugată stabilite suplimentar, reprezintă măsură accesorie în raport cu debitele.

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul de natura taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, iar prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al dobânzilor și al penalităților de întârziere, aceasta datorează și suma delei, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul).

Având în vedere că nu se contestă modul de calcul al acestora, iar pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar contestația a fost respinsă, urmează a se **respinge contestația și pentru dobânzile și penalitățile de întârziere aferente.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 6 alin. 2 și art. 26 din Legea contabilității nr. 82/1991, art. 19 și art. 25 din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, pct. 10.6 și 10.12 din H.G. nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a H.G nr. 401/2000, art. 6 din H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, art. 13 din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, art. 108, 109 și 114 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările ulterioare, coroborate cu art. 186 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 26.09.2005, se:

DECIDE:

- **respingerea** contestației formulate de **S.C.S.R.L.** Suceava împotriva **Deciziei de impunere nr. din 17.03.2006**, privind **suma delei**, din carelei taxa pe valoarea adăugată,lei dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată șilei penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, **ca neîntemeiată.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.